

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele.

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 10/10 90. Første behandling 24/10 90. Betænkning 8/11 90. Anden behandling 13/11 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om det fremtidige valg af programsamarbejdslande, om fastholdelsen af den aftalte stignings-takt i ulandsbistanden og om muligheden for lettelse i de mindst udviklede landes gældsbyrde, som nu er skærpet yderligere på grund af oliepriserne?«

Af Birgitte Husmark (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 4/10 90. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/10 90).

Begrundelse

Birgitte Husmark (SF):

SF har ønsket at rejse denne forespørgsel, fordi vi befinder os midt i den proces, det er, at Danmark koncentrerer sin bilaterale ulandsbistand om 20-25 lande, de såkaldte program-samarbejdslande. Denne landekoncentration er SF enig i.

Som vi gjorde rede for i SF's bidrag til Udenrigsudvalgets beretning i maj 1989 . . .

Formanden:

Jeg synes, at medlemmerne har krav på at høre begrundelsen for forespørgslen, så jeg må bede om ro i salen og i sidegangen.

Birgitte Husmark (SF):

. . . er vi helt enige med Folketingets flertal i, at fattigdomsorienteringen for dansk ulandsbistand skal være et fundamentalt princip.

SF mener imidlertid, at fattigdomsorienteringen også i praksis skal være den bestemmede målsætning og endnu mere konsekvent, end tilfældet er i dag. Det skrev vi allerede i maj 1989, og valget af de 12 første samarbejdslande, ikke mindst Thailand, har kun bestyrket os i denne opfattelse.

Fattigdomsmålsætningen som grundlag for valg af programsamarbejdslande er det ene spørgsmål, SF rejser over for udenrigsministeren.

Efter anmeldelsen af SF's forespørgsel er Folketingets Udenrigsudvalg blevet præsenteret for en gennemgang af en række af udenrigsministeren udvalgte lande med henblik på de kommende udvælgelser. Her trænger et andet spørgsmål sig på, måske i endnu større udstrækning end ved første landevalg, nemlig spørgsmålet om respekten for menneskerettighederne. Denne del af grundlaget for dansk ulandsbistand bliver jo ofte understreget af udenrigsministeren, og det vil derfor være rimeligt at få en mere præcis beskrivelse af, hvordan udenrigsministeren begrunder valget af disse lande, ikke mindst de to store asiatiske lande Indonesien og Filippinerne . . .

Formanden:

Dagspressen har vist mig, at der foregår og har foregået politiske forhandlinger i lang tid. Må jeg bede om, at de ikke foregår her i salen under behandlingen af sagerne.

Der må være ro i salen og i sidegangen. Jeg ved ikke, om min stemme ikke kan trænge ud i sidegangen, men jeg vil altså have ro til behandling af denne forespørgsel.

Birgitte Husmark (SF):

Tak, hr. formand.

. . . set i lyset af den virkning, dansk bistand vil have med hensyn til – og her citerer jeg igen fra beretningen fra maj 1989: